

॥ १०७ ॥

कोषोऽस्त्रोकुड्मलेखङ्गपिधानेऽर्थो घटिव्ययोः । द्यूतेऽक्षेसारिफलके
ऽप्यार्कषोऽथाक्षमिन्द्रिये ॥ २२६ ॥ नाद्यूताङ्गे कर्षचक्रव्यवहारे कलि
द्रुमे । कर्षूर्वाङ्गाकरीषाग्निः कर्षूः कुल्याभिधायिनी ॥ २२७ ॥ पुम्भावेतत्क्रि
यायाञ्चैपौरुषं विषममुच । उपादानेऽप्यामिषं स्यादपरधेऽपि किस्विषम्
॥ २२८ ॥ स्याद्वृष्टौ लोकधातुवंशे वत्सरे वर्षमस्त्रियाम् । प्रेक्षान्तयेक्षणं
प्रज्ञाभिज्ञासेवार्थनाभृतिः ॥ २२९ ॥ त्विदृशोभापि त्रिषु परे न्यक्षं कान्त्यं
निकृष्टयोः । प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षे रक्षस्त्वप्रेमयचिक्कणे ॥ २३० ॥
॥ इति षान्ताः ॥ रविश्चेतच्छदैहं सौ सूर्यवह्नी विभावस्तु । वत्सौ तर्ण
कवैर्षादौ सारङ्गाश्च दिवौ कसः ॥ २३१ ॥ शृङ्गारदौ विषे बीर्ये गुणेश्वरे
द्वे रसः । पुंस्युत्तंसावतं सौ दौ कर्णपूरेऽपि शिखरे ॥ २३२ ॥ देवभेदेऽन
ले रश्मौ वस्तुरत्ने धने वस्तु । विष्णौ च वेधाः स्त्रीत्वा शीर्हि ताशंसाऽहिदं
ष्टयोः ॥ २३३ ॥ लालसे प्रार्थनैः सुकवे हिंसा चैर्यादिकर्म च । प्रस्तु
रम्बापि भूद्यावैरेदस्यैरेदसी च ते ॥ २३४ ॥ ज्वालाभासे न पुंस्यर्चिर्ज्यो
तिर्भद्योतदृष्टिषु । पापापराधयो रगः खगवाल्यादि नोर्वयः ॥ २३५ ॥
तेजःपुरीषयोर्वर्चामहस्तु त्ववतेजसोः । रजोगुणेश्वी पुष्ये च रश्मौ ध्वान्ते
गुणेतमः ॥ २३६ ॥ छन्दः पद्येऽभिलाषे च तपः कृच्छ्रादिकर्म च । स
हो बलं सहो मार्गे नभः संश्रावणे नभाः ॥ २३७ ॥ ओकः सद्भांशयश्चो
काः पयः क्षीरं पयोऽमुच । ओजो दीप्तौ बले स्रोत इन्द्रिये निम्नगार

अमर

ना ३